

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ค่านิยมถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง แข่งแย่ง เอาเปรียบ เพื่อแสวงหาอำนาจทั้งทางการเมืองและอำนาจเงินมากขึ้น เริ่มออกห่างจากศาสนา มีความหย่อนยานในศีลธรรมและจริยธรรม เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ประกอบกับกระแสอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่ผ่านเข้ามาทางสื่อมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ มีส่วนทำให้ค่านิยมและความเชื่อของคนไทยและสังคมไทยเบี่ยงเบนออกจากเอกลักษณ์ วัฒนธรรมที่ดีงามและคุณค่าชีวิตแบบไทยดั้งเดิม ซึ่งคนไทยจำนวนมากยังขาดความสามารถในการกลั่นกรอง ส่งผลให้วิถีชีวิตในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกิดปัญหาศีลธรรมเสื่อม และปัญหาทางสังคมต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหายาเสพติด ครอบครัแตกแยก อาชญากรรม การทารุณกรรมต่อเด็ก มีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงขึ้น หากปล่อยให้สภาพเช่นนี้ดำรงอยู่ในอนาคตประเทศไทยจะต้องประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ มีส่วนสำคัญนำไปสู่ความขัดแย้งและความรุนแรงทางสังคมมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

รัฐบาลจึงมีภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จะต้องนำประเทศไทยให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่กำลังเกิดขึ้นและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน แก้ไขวิกฤตทางสังคมที่มีความแตกแยกและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ยุติวิกฤตทางการเมืองและปฏิรูปการเมืองให้มีความมั่นคงตามแนวทางระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในการนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าว ภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก 4 ประการ คือ 1) ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เหนือความขัดแย้งทุกรูปแบบ พร้อมทั้งดำเนินการทุกวิถีทางอย่างจริงจังเพื่อป้องกันมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ 2) สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับทุกภาคส่วน 3) ฟื้นฟูเศรษฐกิจ ให้อย่างยั่งยืน และบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ 4) พัฒนาประชาธิปไตยและระบบการเมือง ให้มีความมั่นคง มีการปฏิบัติตามกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของสากล (คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา, 2551)

ในปัจจุบันพบว่าปัญหาความขัดแย้งและการใช้ความรุนแรงดำรงอยู่ทั่วไป ซึ่งความรู้สึกไม่ยุติธรรมจะนำไปสู่ความขัดแย้งและบางครั้งกลายเป็นความรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในทุกสังคมในทุกชุมชน ทุกกลุ่มต่างๆ เช่นเดียวกัน ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก็จะนำไปสู่ความพยายามที่จะลดความไม่

ยุติธรรม แต่หากไม่มีช่องทางในการแก้ไขก็จะยิ่งนำไปสู่ความไม่ยุติธรรมมากขึ้น ถ้าเราใช้รูปแบบที่รุนแรงไม่สร้างสรรค์ ดังนั้นควรใช้การเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง เป็นการที่คู่กรณีพยายามที่จะแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างกันโดยความช่วยเหลือของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สามที่ยอมรับของทุกฝ่าย โดยสมัครใจมาพูดคุยอภิปรายถึงความแตกต่างกันในเรื่องต่างๆ และเนื่องจากเป็นความสมัครใจที่คู่เจรจากันมาพูดคุยกัน จึงเป็นการร่วมกันหาทางออกต่างๆ แล้วจึงร่วมกันตัดสินใจนำไปสู่ผลที่คู่เจรจาพึงพอใจ ถ้าคู่เจรจาเข้าใจกระบวนการและสามารถสื่อสารกันได้ดี ก็อาจจะไม่ต้องให้มีคนกลางมาเป็นผู้กำกับกระบวนการ แต่โดยส่วนใหญ่กว่าที่จะตัดสินใจมาร่วมเจรจาความขัดแย้งก็กลายเป็นข้อพิพาทอย่างรุนแรง จำเป็นต้องมีคนกลางมาทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยที่เรียกว่าการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง โดยจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายอย่าง เช่น 1) เกิดการตัดสินใจที่ดีกว่า มีประสิทธิภาพและยั่งยืนกว่าเพราะคู่เจรจามีอำนาจตัดสินใจในผลของการเจรจา 2) มีการผสมผสานความต้องการ เกิดความสมดุลในผลประโยชน์ก่อให้เกิดการยอมรับ 3) ลดความรู้สึกที่มีการแบ่งฝ่ายแบ่งข้าง ช่วยให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดี 4) ช่วยให้เกิดการสนับสนุนในการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายมากขึ้นเพราะคู่เจรจาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการมาตลอด 5) มีความเป็นส่วนตัวและรักษาความลับได้ดีกว่าในกรณีเจรจาความขัดแย้งระหว่างบุคคล 6) แก้ปัญหาข้อพิพาทได้เร็วกว่า 7) มีโอกาสมากกว่าที่จะหาทางเลือกเพื่อให้เกิดทางออกที่สร้างสรรค์และเป็นไปได้ 8) ประหยัดเวลาของการบริหารจัดการ 9) สิ้นเปลืองน้อยกว่าการฟ้องร้องหรือการใช้อนุญาโตตุลาการ และ 10) ปราศจากผลกระทบต่อบริการและการแก้ปัญหาข้อพิพาทวิธีอื่นๆ (วันชัย วัฒนศัพท์, 2548)

เช่นเดียวกับเหตุการณ์ที่นักเรียนนักศึกษามีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกัน บางกรณีมีผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บถึงขั้นทุพพลภาพและถึงแก่ชีวิต นักเรียน นักศึกษาบางรายเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงหรืออยู่ในเหตุการณ์ ก่อให้เกิดการเสียชีวิตและเป็นที่วิตกกังวลของผู้ปกครองและสังคมทั่วไปนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักในปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย มาตรการเชิงรุก ได้แก่ 1) ให้สถานศึกษาจัดทำข้อมูลประวัติของนักเรียนนักศึกษาทุกคนเป็นรายบุคคล 2) จัดให้มีการติดตามเฝ้าระวังจุดเสี่ยงหรือพื้นที่เสี่ยง ที่นักเรียนนักศึกษาจะกระทำความผิด 3) ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ครู อาจารย์ จะต้องกำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาตามมาตรการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด 4) ให้สถานศึกษาจัดตั้งภาคีเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือในการพัฒนานักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย ภาคีเครือข่ายระดับนักเรียน ภาคีเครือข่ายระดับผู้ปกครอง ภาคีเครือข่ายระดับสถานศึกษา ภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม และภาคีเครือข่ายระดับกระทรวง 5) จัดให้มีช่องทางการสื่อสารระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ได้ทันต่อสถานการณ์ และ 6) แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติ

ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการอย่างทั่วถึง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ คือ 1) บริหารจัดการให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ 2) ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานบุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ สารธารณสุข โรงพยาบาล สถานีตำรวจ ฯลฯ 3) ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตามการประเมินผล สนับสนุนและให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นว่าวิธีการหนึ่งในการคลี่คลายปัญหาของนักเรียน คือ การพัฒนาเยาวชนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้ทำหน้าที่นักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา หรือ เพื่อนที่ปรึกษา YC (Youth Counselor) ภายใต้การสอนแนะ (Coach) ของครูแนะแนว ดูแลช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาแก่เพื่อนเยาวชนด้วยกันเป็นเบื้องต้น ในปัญหาที่ไม่ซับซ้อน โดยหวังว่านักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาหรือเพื่อนที่ปรึกษา YC (Youth Counselor) ที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะเป็นกำลังสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างยั่งยืน การพัฒนานักเรียนให้ทำหน้าที่เพื่อนที่ปรึกษา จึงควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจังจากสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพราะนอกจากจะเป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันเวลาแล้ว ยังเป็นการพัฒนานักเรียนผู้ให้คำปรึกษาให้เติบโตทางความคิด มีเวทีแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และมีทักษะในการปฏิบัติงานช่วยเหลือสังคมด้วยจิตอาสา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

โรงเรียนเป็อนน้อยศึกษา ตั้งอยู่ ตำบลสระแก้ว อำเภอเป็อนน้อย จังหวัดขอนแก่น เปิดทำการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้างและค้าขาย มีฐานะค่อนข้างยากจน จากผลการดำเนินงานตามโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมาในปีการศึกษา 2550 - 2552 พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 23 ไม่ผ่านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันมีสาเหตุมาจาก 1) นักเรียนไม่เข้าแถวเคารพธงชาติ 2) นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนดำเนินการ 3) นักเรียนไม่เข้าเรียน 4) นักเรียนขาดเรียน 5) นักเรียนกระทำความผิดตามระเบียบของโรงเรียน อันได้แก่ การแต่งกาย ทะเลาะวิวาท จากข้อมูลกลุ่มงานบริหารวิชาการพบว่า นักเรียนร้อยละ 21 ไม่มีสิทธิสอบ นักเรียนที่ไม่มีสิทธิสอบร้อยละ 72.62 เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน และนักเรียนที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท ร้อยละ 74.28 ไม่ผ่านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันเนื่องมาจากคะแนนที่ถูกหักด้วยเหตุทะเลาะวิวาทมีอัตราส่วนที่มาก การทะเลาะวิวาทของนักเรียนเกิดขึ้นได้ทั้งนักเรียนวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน ต่างวัยหรือต่างเพศ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจาก การไม่

ชอบหน้ากัน การเสียดสีกันด้วยคำพูด การดูถูกดูแคลน การปะทะกันด้วยคารม การเยาะเย้ย การเรียกร้องต่อเพศตรงข้าม การแย่งแฟน ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อีกทั้งนักเรียนมีการรวมกลุ่มกับวัยรุ่นคนอื่น ๆ ก่อเหตุทะเลาะวิวาทขณะมีมหรสพ ซึ่งในบางครั้งลุกลามมาทะเลาะกันในโรงเรียน สร้างความหนักใจให้กับครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ทั้งนี้โรงเรียนมีมาตรการป้องกัน ปรามปราม หลากหลายวิธี ได้แก่ เยี่ยมบ้าน หักคะแนนความประพฤติ ทำทัณฑ์บน พักการเรียน ทำสัญญาพฤติกรรม แม้กระทั่งเขียนด้วยไม้เรียวด้วยความยินยอม เพื่อลดพฤติกรรมเหล่านี้ แต่ปัญหาเหล่านี้ยังคงไม่ลดลง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการลดความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในสถานศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง ซึ่งนำไปสู่การลดความขัดแย้งอันเป็นต้นเหตุปัญหาความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในสถานศึกษา ไม่ให้ก่อตัวเป็นปัญหาของสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. คำถามการวิจัย

2.1 สภาพปัญหาและแนวทางในการลดความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเปือยน้อยศึกษา เป็นอย่างไร

2.2 แนวทางการดำเนินการลดความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเปือยน้อยศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง จะดำเนินการอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการลดความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเปือยน้อยศึกษา

3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการลดความรุนแรงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเปือยน้อยศึกษาโดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง

4. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

4.1 กรณีศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนเปือยน้อยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ ลักษณะของการกระทำความรุนแรงตามวิธีการที่ใช้ในการแสดงออกถึงความรุนแรง 4 รูปแบบ (องค์การอนามัยโลก, 2545) ได้แก่

- 1) ความรุนแรงทางร่างกาย
- 2) ความรุนแรงทางเพศ
- 3) ความรุนแรงทางจิตใจ

4) ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง

4.3 ระยะเวลาในการวิจัย ตุลาคม 2553 – กุมภาพันธ์ 2554

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ความรุนแรง หมายถึง การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตราย ในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจหรือสุขภาพของบุคคล หรือบังคับ หรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม ให้บุคคลต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมิชอบ ที่เกิดขึ้นมี 4 ด้าน คือ ความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง

5.1.1 ความรุนแรงทางร่างกาย หมายถึง การกระทำต่อผู้อื่นทำให้ได้รับบาดเจ็บ โดยกระทำความรุนแรงในรูปแบบการเมียน ตี ตะ หรือวิธีอื่น ซึ่งเกิดจากการตั้งใจทำไม่ใช่อุบัติเหตุ

5.1.2 ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง การกระทำกิจกรรมทางเพศในลักษณะจับต้อง ลูบคลำร่างกาย ให้ดูสื่อลามก บังคับให้ร่วมเพศ โดยที่ผู้ถูกกระทำไม่สามารถให้ความยินยอมพร้อมใจ หรือไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะเข้าใจการกระทำเหล่านี้

5.1.3 ความรุนแรงทางจิตใจ หมายถึง การกระทำที่ทำให้ได้รับความอับอาย รู้สึกกลัว ไร้ค่า ไม่มีความหมาย กล่าวโทษ ลงโทษรุนแรงเกินกว่าวัย ควบคุมบังคับให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือยอมรับการกระทำโดยมิชอบ

5.1.4 ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือการละเลยทอดทิ้ง หมายถึง การไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และสุขอนามัย มีผลทำให้ได้รับอันตรายหรือเสี่ยงอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ รวมถึงการเจริญเติบโตและพัฒนาการ

5.2 แนวทางการลดความรุนแรง หมายถึง การดำเนินการลดความรุนแรงของนักเรียน ในสถานศึกษา โดยใช้วิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง ดำเนินการโดยการพัฒนาคูและนักเรียนให้มีความสามารถในการลดความรุนแรงโดยการเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง

5.3 การเจรจาไกล่เกลี่ยคนกลาง หมายถึง การเข้าไปมีบทบาทในการเจรจาหรือในความขัดแย้งของบุคคลที่สาม ซึ่งเป็นที่ยอมรับช่วยให้คู่กรณีหาทางออกเพื่อนำไปสู่ข้อตกลงในประเด็นความขัดแย้งร่วมกันโดยสมัครใจ

5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารโรงเรียน เป็ยนน้อยศึกษา ปีการศึกษา 2553 ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน

5.5 ครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในโรงเรียน

5.6 นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนเปือยน้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25

5.7 ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในกำกับดูแลความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตของนักเรียน ให้เป็นปกติสุข

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ข้อมูลปัญหาความรุนแรงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหความรุนแรงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษา

6.2 โรงเรียนนำแนวทางในการลดปัญหาความรุนแรงของนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการลดปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

6.3 โรงเรียนสามารถจัดตั้งศูนย์ผู้พิทักษ์ยุติธรรมน้อยในโรงเรียนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้เจรจาไกล่เกลี่ยคนกลางเพื่อลดปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา

6.4 ปัญหาความรุนแรงของนักเรียนในโรงเรียนลดลงส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางปฏิบัติตนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข